

[Rasmussen (Gylling).]

dyrkes med Cikorie. Det, som den nydannede Forening ønsker, er for det første at faa en vis Forhandlingsret anerkendt over for Fabrikkerne, noget, der hidtil er blevet dem nægtet, og som de har savnet. Formaålet er selvfølgelig først og fremmest at sikre Dyrkerne en noget bedre Pris, end de hidtil har faaet. Nu har jeg nok set, at man fra Fabrikkerne Side køber Herregaarde, og det kan man jo ogsaa gøre med det Udbytte, der gives! Det kan naturligvis udvikle sig derhen, at man bliver i Stand til selv at levere de Cikorierødder, som der er Brug for, men jeg mener, der er Hensyn at tage over for Dyrkerne her i Landet; der er jo en 12—14 Steder, hvor der har samlet sig Kolonier, om jeg saa maa sige, omkring Tørringsanstalterne. Det er af stor Betydning, at man kan opretholde Arbejdet paa disse Pladser, og jeg vil meget henstille til det Udvalg, som nu formentlig vil blive nedsat til Drøftelse af dette Lovforslag, at man over for Udvalget og over for Ministeren kan faa Lejlighed til at fremsætte Betragtninger angaaende ogsaa denne Sag. Jeg haaber, Ministeren er villig til at tage Sagen op, saa der kan komme et Resultat ud af det Arbejde, som nu er igangsat af Cikoriedyrkerne.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker for den Tilslutning, der er givet til Lovforslaget. Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til de enkelte Udtalelser, der er fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at der kunde opstaa visse Vanskeligheder med Hensyn til Dyrkning af Roer for forskellige Landmænd, som havde faaet en Ejendom, der var udskiftet, og der er ogsaa gjort den Bemærkning, at ved Ejer skifte kunde man komme til at staa over for det Forhold, at den tidligere Ejer ikke har ønsket at dyrke Roer, men den nye Ejer vilde gerne dyrke Roer, og saa var det vanskeligt for ham at komme i Betragtning, idet Arealet er begrænset. Det er jo rigtigt, men jeg kan ikke skønne, at Vanskelighederne er større nu, end de altid har været. Der har altid været en vis Begrænsning i Adgangen til at levere Roer. De fleste Aar har Forholdet vel nok været det, at Fabrikkerne egentlig helst saa saa megen Tilslutning til Fabrikationen som muligt, men der har dog i Realiteten været en Begrænsning deri, at Fabrikkerne havde en vis Kapacitet, og ud over hvad der var Brug for til dennes fulde Udnyttelse, kunde man ikke komme ved Fastsættelsen af de Arealer, der skulde

dyrkes. Men jeg skal særdeles gerne tage det Spørgsmaal, der her er berørt, op til Forhandling mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne og mellem Ministeriet og Fabrikkerne. Jeg indrømmer, at Forholdet ligger lidt anderledes nu, hvor man har saa stor Lyst til at dyrke Roer i Modsætning til, hvad der var Tilfældet for nogle faa Aar siden.

Det ærede Medlem Hr. Clausager udtalte, at Lovforslaget — eller Loven, som jo er den, der her kommer i Betragtning, idet Lovforslaget gaar ud paa, at den gældende Lov skal forblive uforandret — i Virkeligheden kun indeholdt meget faa Bestemmelser, det indeholdt nogle Tal og derudover egentlig kun nogle Bestemmelser, der gav Ministeren Beføjelse og Bemyndigelse til at foretage det videre fornødne. Dette er jo rigtigt, og det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Clausager ikke gjorde nogen egentlig Indvending derimod. Jeg tager det som et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem erkender, at Loven er administreret saa godt, som det efter Omstændighederne har været muligt at administrere den, og at man ikke er gaaet uden for de Forudsætninger, der var opstillet, da man gav Beføjelserne. Jeg er ogsaa tilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Clausager udtalte, at det bedste vilde være, som jeg havde antydnet, om man nu vilde lade den Overskudsproduktion, der er til Stede, oplægge, saaledes at man ikke forhastede sig med at realisere den, idet Tiderne kan forme sig anderledes end ventet, saaledes at den Beholdning, der nu er, kan svinde stærkt ind hen i næste Aar, fordi der ikke bliver produceret saa meget paa Grund af Forhold, vi ikke i Øjeblikket kan overse. Det ærede Medlem var ogsaa tilfreds med, at man lod den Overskudskapital, der bliver Tale om — hvor stor den er, er det ikke let at sige, det ærede Medlem nævnte 3 Mill. Kr., og jeg skulde tro, dette i hvert Tilfælde ikke er et Tal, der ligger over, hvad der kan forventes at blive i Overskud —, forblive „paa Lager“. Det er i Overensstemmelse med, hvad jeg har antydnet, at dette Beløb maa kunne anvendes til Udligning af det Tab, der bliver ved en Eksport af Sukker.

Jeg har ogsaa forstaaet det saaledes, at ingen har villet gøre Indvending mod det, jeg har sagt om Arealerne: at alle Parter vilde være bedst tjent med, at vi tog det samme Areal ind til Dyrkning i det kommende Aar som sidste Aar, ca. 78 000 Tdr. Land; under mine Forhandlinger med Sukkerroedyrkerne har jeg faaet Indtryk af, at Dyrkerne var stærkt interesseret i, at Are-